

قانون تملک آپارتمانها مصوب اسفند ماه ۱۳۴۳ با اصلاحات بعدی

ماده ۱- مالکیت در آپارتمانهای مختلف و محله‌ای پیشه و سکنای یک ساختمان شامل دو قسمت است:
مالکیت در قسمتهای اختصاصی و مالکیت قسمتهای مشترک:

ماده ۲- قسمتهای مشترک مذکور در این قانون عبارت از قسمتهایی از ساختمان است که حق استفاده از آن منحصر به‌یک یا چند آپارتمان یا محل پیشه مخصوص نبوده و به‌کلیه مالکین به‌نسبت قسمت اختصاصی آنها تعلق می‌گیرد. بطور کلی قسمتهایی که برای استفاده اختصاصی تشخیص داده نشده است یا در اسناد مالکیت ملک اختصاصی یک یا چند نفر از مالکین تلقی نشده از قسمتهای مشترک محسوب می‌شود مگر آنکه تعلق آن به قسمت معینی بر طبق عرف و عادت محل مورد تردید نباشد.

ماده ۳- حقوق هر مالک در قسمت اختصاصی و حصه او در قسمتهای مشترک غیرقابل تفکیک بوده و در صورت انتقال قسمت اختصاصی به‌مرور صورتیکه باشد انتقال قسمت مشترک قهری خواهد بود.

ماده ۴- حقوق و تعهدات و همچنین حصه هر یک از مالکین قسمتهای اختصاصی از مخارج قسمتهای مشترک متناسب است با نسبت مساحت قسمت اختصاصی به مجموع مساحت قسمتهای اختصاصی تمام ساختمان بجز آنچه که بموجب این قانون استثناء شده باشد یا اینکه قرارداد مالکین ترتیب دیگری را برای تقسیم حقوق و تعهدات و مخارج پیش‌بینی کرده باشد.

ماده ۵- انواع شرکتهای موضوع ماده ۲۰ قانون تجارت که به‌قصد ساختمان خانه و آپارتمان و محل کسب بمنظور سکونت یا پیشه یا اجاره یا فروش تشکیل می‌شود از انجام سایر معاملات بازرگانی غیر مربوط به کارهای ساختمانی ممنوع‌اند.

ماده ۶- چنانچه قراردادی بین مالکین یک ساختمان وجود نداشته باشد کلیه تصمیمات مربوط به‌اداره و امور مربوط به قسمتهای مشترک به‌اکثریت آراء مالکینی است که بیش از نصف مساحت تمام قسمتهای اختصاصی را مالک باشد.

تبصره- نشانی مالکین برای ارسال کلیه دعوتنامه‌ها و اعلام تصمیمات مذکور در این قانون همان محل اختصاصی آنها در ساختمان است مگر اینکه مالک نشانی دیگری را در همان شهر برای این امر تعیین کرده باشد.

ماده ۷- هرگاه یک آپارتمان یا یک محل کسب دارای مالکین متعدد باشد مالکین یا قائم مقام قانونی آنها مکلفند یکنفر نماینده از طرف خود برای اجرای مقررات این قانون و پرداخت حصه مخارج مشترک تعیین و معرفی نمایند در صورتیکه اشخاص مزبور به‌تکلیف فوق عمل نکنند رأی اکثریت مالکین نسبت به‌تمام معتبر خواهد بود مگر اینکه عده حاضر کمتر از ثلث مالکین باشد که در این صورت برای یکدفعه تجدید دعوت خواهد داشد.

ماده ۸- در هر ساختمان مشمول مقررات این قانون در صورتیکه عده مالکین بیش از ۳ نفر باشد مجمع عمومی مالکین مکلفند مدیر یا مدیرانی از بین خود یا خارج انتخاب نمایند. طرز انتخاب مدیر از طرف مالکین و وظایف و تعهدات مدیر و امور مربوط به مدت مدیریت و سایر موضعات مربوطه در آئینه‌نامه این قانون تعیین خواهد شد.

ماده ۹- هر یک از مالکین می‌تواند با رعایت مقررات این قانون و سایر مقررات ساختمانی عملیاتی را که برای استفاده بهتری از قسمت اختصاصی خود مفید میداند انجام دهد، هیچیک از مالکین حق ندارند بدون موافقت اکثریت سایر مالکین تعییراتی در محل یا شکل در، یا سردر، یا نمای خارجی در قسمت اختصاصی خود که در مرئی و منظر باشد، بدنهند.

ماده ۱۰- هر کس آپارتمانی را خریداری مینماید به‌نسبت مساحت قسمت اختصاصی خریداری خود در زمینی که ساختمان روی آن بنا شده یا اختصاص دارد مشاعاً سهیم می‌گردد مگر آنکه مالکیت زمین مزبور بعلت وقف یا خالصه بودن یا علل دیگر متعلق به‌غیر باشد که در این صورت باید اجرور آن را به‌مان نسبت پردازد مخارج مربوط به محافظت ملک و جلوگیری از انهدام و اداره و استفاده از اموال و قسمتهای مشترک و بطور کلی مخارجی که جنبه مشترک دارد و یا بعلت طبع ساختمان یا تأسیسات آن اقتضا دارد یکجا انجام شود نیز باید به‌تناسب حصه هر مالک بترتیبی که در آئینه‌نامه ذکر خواهد شد یکجا پرداخت شود هر چند آن مالک از استفاده از آنچه که مخارج برای آنست صرف‌نظر نماید.

ماده 10 مکرر- در صورت امتناع مالک یا استفاده کننده از پرداخت سهم خود از هزینه‌های مشترک از طرف مدیر یا هیئت مدیران وسیله اظهارنامه با ذکر مبلغ بدھی و صورت ریز آن مطالبه می‌شود.

قانون الحق یک تبصره به‌ماده 2 قانون اصلاح موادی از قانون صدور چک مصوب 12/2/1375 مجلس شورای اسلامی

ماده واحده- متن زیر به عنوان تبصره به‌ماده 2 قانون اصلاح موادی از قانون صدور چک مصوب 11/8/1372 مجلس شورای اسلامی الحق می‌گردد.

قانون اصلاح قانون تملک آپارتمانها

ماده 1- ماده (4) قانون تملک آپارتمانها به‌شرح زیر اصلاح و (3) تبصره به‌آن ملحق می‌گردد:

ماده 4- حقوق و تعهدات و همچنین سهم هریک از مالکان قسمتهای اختصاصی از مخارج قسمتهای مشترک مناسب است با نسبت مساحت قسمت اختصاصی به‌مجموع مساحت قسمتهای اختصاصی تمام ساختمان به‌جز هزینه‌هایی که به‌دلیل عدم ارتباط با مساحت زیر بنا به‌نحو مساوی تقسیم خواهد شد و یا اینکه مالکان ترتیب دیگری را برای تقسیم حقوق و تعهدات و مخارج پیش‌بینی کرده باشند. پرداخت هزینه‌های مشترک اعم از اینکه ملک مورد استفاده قرار گیرد یا نگیرد الزامی است.

تبصره 1- مدیران مجموعه با رعایت مفاد این قانون، میزان سهم هریک از مالکان یا استفاده کنندگان را تعیین می‌کند.

تبصره 2- در صورت موافقت مالکانی که دارای حداکثر مساحت زیربنای اختصاصی ساختمان می‌باشند هزینه‌های مشترک براساس نرخ معینی که به‌تصویب مجمع عمومی ساختمان می‌رسد، حسب زیربنای اختصاصی هر واحد، محاسبه می‌شود.

تبصره 3- چنانچه چگونگی استقرار حیاط ساختمان یا بالکن یا تراس مجموعه به‌گونه‌ای باشد که تنها از یک یا چند واحد مسکونی امکان دسترسی به‌آن باشد، هزینه حفظ و نگهداری آن قسمت به‌عهده استفاده کننده یا استفاده کنندگان است.

ماده 2- تبصره زیر به عنوان تبصره (1) به‌ماده (10) مکرر قانون اضافه و شماره تبصره‌های آن به‌ترتیب به‌تبصره‌های (2) و (3) و (4) و (5) تغییر می‌یابد.

تبصره 1- در صورتی که عدم ارائه خدمات مشترک ممکن یا مؤثر نباشد، مدیر یا مدیران مجموعه می‌توانند به‌مراجعة قضائی شکایت کنند، دادگاهها موظفند اینگونه شکایات را خارج از نوبت رسیدگی و واحد بدھکار را از دریافت خدمات دولتی که به مجموعه ارائه می‌شود محروم کنند و تا دو برابر مبلغ بدھی به‌نفع مجموعه جریمه نمایند.

استفاده مجدد از خدمات موقول به‌پرداخت هزینه‌های معوق واحد مربوط بنا به‌گواهی مدیر یا مدیران و یا به‌حکم دادگاه و نیز هزینه مربوط به‌استفاده مجدد خواهد بود.

ماده 3- مواد زیر به عنوان مواد (12)، (13)، (14) و (15) به قانون ملحق می‌شود :

ماده 12- دفاتر اسناد رسمی موظف می‌باشند در هنگام تنظیم هر نوع سرمه انتقال، اجاره، رهن، صلح، هبه و غیره گواهی مربوط به‌تسویه حساب هزینه‌های مشترک را که به‌تأیید مدیر یا مدیران ساختمان رسیده باشد از مالک یا قائم‌مقام او مطالبه نمایند و یا با موافقت مدیر یا مدیران تعهد منتقل‌الیه به‌پرداخت بدھی‌های معوق مالک نسبت به‌هزینه موضوع این قانون را در سند تنظیمی قید نمایند.

ماده 13- در صورتیکه به‌تشخیص سه نفر از کارشناسان رسمی دادگستری عمر مفید ساختمان به‌پایان رسیده یا به‌هر دلیل دیگری ساختمان دچار فرسودگی کلی شده باشد و بیم خطر یا ضرر مالی یا جانی برود و اقیمت مالکان قسمتهای اختصاصی در تجدید بنای آن موافق نباشد، آن دسته از مالکان که قصد بازسازی این مجموعه را دارند، می‌توانند براساس حکم دادگاه، با تأمین مسکن استیجاری مناسب برای مالک یا مالکان که از همکاری خودداری می‌ورزند نسبت به‌تجدید بنای مجموعه اقدام نمایند و پس از اتمام عملیات بازسازی و تعیین سهم هریک از مالکان از بنا و هزینه‌های انجام شده، سهم مالک یا مالکان یادشده را به‌اضافه اجری که برای

مسکن اجاری ایشان پرداخت شده است از اموال آنها از جمله همان واحد استیفا کنند. در صورت عدم توافق در انتخاب کارشناسان، وزارت مسکن و شهرسازی با درخواست مدیر یا هیات مدیره اقدام به انتخاب کارشناسان یادشده خواهد کرد.

تبصره 1- مدیر یا مدیران مجموعه بهنایندگی از طرف مالکان می‌توانند اقدامات موضوع این ماده را انجام دهند.

تبصره 2- چنانچه مالک خودداری کننده از همکاری اقدام به تخلیه واحد متعلق به خود به منظور تجدیدبنا نکند، حسب درخواست مدیر یا مدیران مجموعه، رئیس دادگستری یا رئیس مجتمع قضائی محل با احراز تأمین مسکن مناسب برای وی توسط سایر مالکان، دستور تخلیه آپارتمان یادشده را صادر خواهد کرد.

ماده 14- مدیر یا مدیران مکلفند تمام بنا را به عنوان یک واحد در مقابل آتش‌سوزی بیمه نمایند. سهم هر یک از مالکان به تناسب سطح زیربنای اختصاصی آنها و سیله مدیر یا مدیران تعیین و از شرکاء اخذ و به بیمه‌گر پرداخت خواهد شد. در صورت عدم اقدام و بروز آتش‌سوزی مدیر یا مدیران مسؤول جبران خسارات واردہ می‌باشند.

ماده 15- ثبت اساسنامه موضوع این قانون الزامی نیست.

قانون فوق مشتمل بر سه ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ یازدهم خردادماه یکهزار و سیصد و هفتاد و شیش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ 21/3/1376 به تأیید شواری نگهبان رسیده است. رئیس مجلس شورای اسلامی-علی‌اکبر ناطق نوری